

- a) at en anfægtelse ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, kun kan tiltrædes og føre til ophævelse af afgørelsen, såfremt det efter sagens omstændigheder konkret er muligt, at den anfægtede afgørelse ville have fået et andet indhold uden den processuelle fejl, og såfremt den processuelle fejl samtidigt endvidere påvirker en materiel retsstilling, der tilkommer sagsøgeren, eller
- b) at der i forbindelse med anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, i videre omfang skal tages hensyn til processuelle fejl?

Såfremt det foranstående spørgsmål skal besvares som forudsat i litra b):

Hvilke indholdsmæssige krav skal der stilles til processuelle fejl, for at disse kan tages i betragtning til fordel for en sagsøger ved anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af en afgørelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26.5.2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156, s. 17).

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27.5.1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40).

Sag anlagt den 13. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-76/12)

(2012/C 133/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet den har opretholdt en skatteordning, der fritager udbytte, der udbetales af et fransk selskab til investeringsfonde med hjemsted i Frankrig, fra skat, mens udbytte, der udbetales til investeringsfonde med hjemsted i andre medlemsstater i Den Europæiske Union eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er undergivet en kildeskat.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med søgsmålet anfægtet den forskellige skattemæssige behandling af udbytte, der udbetales af franske selskaber til institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), efter om disse investeringsinstitutter er hjemmehørende i eller uden for Frankrig. Et af elementerne ved skatteordningen for investeringsinstitutter, der er hjemmehørende i Frankrig, består i manglende beskatning af udbytte, der udbetales af franske selskaber. Derimod opkræves der i medfør af artikel 119a, stk. 2, i den almindelige skattelov (code général des impôts) kildeskat af udbytte, der udbetales af franske selskaber til ikke-hjemmehørende investeringsinstitutter. Kommissionen finder, at den forskellige skattemæssige behandling af hjemmehørende investeringsinstitutter og ikke-hjemmehørende investeringsinstitutter, selv om disse befinder sig i en objektivt sammenlignelig situation, uanset i hvilken stat de er hjemmehørende, udgør en hindring af de frie kapitalbevægelser, og at denne hindring hverken er begrundet i hensynet til en effektiv skattekontrol eller nødvendigheden af at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen.

Kommissionen har anført, at Domstolen har fastslået som fast praksis, der bl.a. er kommet til udtryk i dom af 19. november 2009, Kommissionen mod Italien (sag C-540/07), og af 20. oktober 2011, Kommissionen mod Tyskland (sag C-284/09), at medlemsstater, der undergiver udbytte, som udbetales til selskaber, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, en skatteordning, som er mindre fordelagtig end den ordning, der gælder for udbytte, som udbetales til hjemmehørende selskaber, uden at denne forskellige behandling er begrundet i, at situationerne er objektivt forskellige, eller i almene hensyn, tilsidesætter deres forpligtelser vedrørende de frie kapitalbevægelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 14. februar 2012 — »Evita K-EOOD« mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« Sofia

(Sag C-78/12)

(2012/C 133/30)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Evita K-EOOD«

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« Sofia